

- 2) Може ли да се приеме, че не е неравнопоставена, т.е. съставена е на ясен и разбираем език, като се вземат предвид икономическите последици, договорна клауза, която е съставена (като общи условия на договаряне, използвани от договарящия продавач или доставчик, а не договорена индивидуално) въз основа на предвиденото в закона задължение за информиране, което по необходимост е от общ характер и, което възлага на потребителя риска от обменните курсове, без изрично да се посочва, че в договора за кредит не е предвидена максимална стойност, до която могат да вариат обменните курсове, като се има предвид, че Съдът на ЕС е постановил в точка 74 от решението си по дело C-26/13, че договарящият продавач или доставчик е длъжен не само да информира потребителя за риска, но е необходимо, благодарение на информацията потребителят да може да прецени потенциално значимите икономически последици за него от прилагането на обменния курс и следователно общата себестойност на сключения заем?
- 3) Следва ли Директива 93/13 ⁽¹⁾, а и по-конкретно последното съображение, точка 1, буква о) от приложението и член 3, параграф 3 и член 6, параграф 1 от тази директива да се тълкуват в смисъл, че — особено като се има предвид изискването, формулирано по-конкретно в решение C-42/15, съгласно което за защита на потребителите са необходими ефективни, пропорционални и възпиращи — противоречат на правото на Съюза съдебна практика, тълкуване или нормативна разпоредба на държава членка, по силата на която правните последици (пълна недействителност поради нарушение на правна норма или обезщетение за вреди и други последици на каквото и да е правно основание), които се извеждат в тази държава членка от кредитна оценка, която не е подробна и изчерпателна, не защитава длъжника и е неразумна (например защото не разглежда последиците от валутния риск, изразяващи се в значително увеличаване на погасителните вноски и на главницата) са по-неблагоприятни за потребителя от възстановяването на първоначалното положение (*restitutio in integrum*), при което потребителят длъжник се освобождава от валутния риск, тоест от увеличаването на погасителните вноски поради варирането на валутния курс и в конкретния случай му позволява да изплати главния дълг на части?
- 4) Във връзка с тълкуването на възможността да бъдат проучени всички договорни клаузи, посочена в съображение 20 от Директива 93/13, и изискването за ясен и разбираем език, установено в член 4, параграф 2 и член 5 от същата директива, следва ли съответните договорни клаузи да се считат за равнопоставени в случаите, когато в договора за кредит някои от съществени елементи (например предмета на договора, т.е. размерът на кредита, погасителните вноски и лихвите по сделката) са посочени само чрез използване на израза „за информация“, без да се уточнява дали посоченият ориентировъчно елемент има правнообвързващо действие за договарящите страни?

⁽¹⁾ Директива 93/13/ЕИО на Съвета от 5 април 1993 година относно неравноправните клаузи в потребителските договори (ОВ L 95, 1993 г., стр. 29; Специално издание на български език, 2007 г., глава 15, том 2, стр. 273)

Преюдициално запитване от Kúria (Унгария), постъпило на 3 април 2018 г. — Gazdasági Versenyhivatal kontra Budapest Bank Nyrt. и др.

(Дело C-228/18)

(2018/C 231/16)

Език на производството: унгарски

Запитваща юрисдикция

Kúria

Страни в главното производство

Ответник и жалбоподател в касационното производство: Gazdasági Versenyhivatal

Жалбоподатели и ответници в касационното производство: Budapest Bank Nyrt., ING Bank N.V. Magyarországi Fióktétele, OTP Bank Nyrt., Kereskedelmi és Hitelbank Zrt., Magyar Külkereskedelmi Bank Zrt., ERSTE Bank Hungary Nyrt., Visa Europe Ltd, MasterCard Europe SA

Преюдициални въпроси

1. Може ли член 81, параграф 1 ЕО [член 101, параграф 1 ДФЕС] да се тълкува в смисъл, че единно поведение може да представлява нарушението ограничаване на конкуренцията както с оглед на целта, така и с оглед на резултата, при посочване на двата вида ограничаване като отделни правни основания?
2. Може ли член 81, параграф 1 ЕО [член 101, параграф 1 ДФЕС] да се тълкува в смисъл, че представлява ограничаване на конкуренцията с оглед на целта разглежданото в настоящото производство споразумение, което е сключено между унгарски банки и определя по отношение на компаниите за кредитни карти MasterCard и Visa единен размер на таксата за обмен, заплащана на банките издатели за използването на картите на тези компании?
3. Може ли член 81, параграф 1 ЕО [член 101, параграф 1 ДФЕС] да се тълкува в смисъл, че за страни по междубанково споразумение се смятат и компаниите за кредитни карти, които не са участвали пряко в определянето на съдържанието на споразумението, но са направили възможно неговото сключване, приели са го и са го прилагали, или трябва да се приеме, че тези компании са съгласували поведението си със сключилите споразумението банки?
4. Може ли член 81, параграф 1 ЕО [член 101, параграф 1 ДФЕС] да се тълкува в смисъл, че предвид предмета на спора, за да се прецени дали е налице нарушение на конкурентното право, не е необходимо да се разграничава дали става въпрос за участие в споразумението или за съгласуване с поведението на участващите в споразумението банки?

Преюдициално запитване от Naczelny Sąd Administracyjny (Полша), постъпило на 28 март 2018 г. — Vega International Car Transport and Logistic — Trading GmbH

(Дело C-235/18)

(2018/C 231/17)

Език на производството: полски

Запитваща юрисдикция

Naczelny Sąd Administracyjny

Страни в главното производство

Жалбоподател: Vega International Car Transport and Logistic — Trading GmbH

Ответник: Dyrektor Izby Skarbowej w Warszawie (понастоящем Dyrektor Izby Administracji Skarbowej w Warszawie)

Преюдициален въпрос

Попадат ли под действието на член 135, параграф 1, буква б) от Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност ⁽¹⁾ сделки, изразяващи се в предоставянето на карти за гориво и договарянето, финансирането и заплащането на доставките на гориво с помощта на тези карти, или пък тези сложни сделки могат да се считат за верижни сделки, чиято основна цел е доставката на гориво?

⁽¹⁾ ОВ L 347, 2006 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 9, том 3, стр. 7.

Жалба, подадена на 16 април 2018 г. от Европейската комисия срещу решението, постановено от Общия съд (втори състав) на 5 февруари 2018 г. по дело T-216/15, Dôvera zdravotná poisťovňa, a.s./ Европейска комисия

(Дело C-262/18 P)

(2018/C 231/18)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Европейска комисия (представители: P. J. Loewenthal и F. Tomat)